

φυτό

φυτό, το, ουσ. [<αρχ. φυτόν <φύω], το φυτό. **1.** (ειρωνικά) άνθρωπος χωρίς προσωπική γνώμη, άποψη ή κριτική ικανότητα, ο πολύ βλάκας, ο ανεγκέφαλος: «μη περιμένεις γνώμη απ' αυτό το φυτό, γιατί ό,τι λένε οι άλλοι λέει κι αυτός το ίδιο». **2.** ειρωνικός ή υβριστικός χαρακτηρισμός που απευθύνεται από τους νεολαίους των άλλων κομμάτων στους νεολαίους του Κ.Κ.Ε., επειδή ακολουθούν πιστά τις κομματικές αποφάσεις χωρίς κριτική αντιπαράθεση: «τα φυτά του Κ.Κ.Ε. δεν ενεργούν ποτέ χωρίς τη σχετική έγκριση του κόμματος». **3.** ασθενής που βρίσκεται σε κώμα λόγω βλάβης του εγκεφάλου του: «μετά από ένα τροχαίο ατύχημα που είχε έμεινε φυτό». **4.** (ειρωνικά) μελετηρός μαθητής ή γενικά σπουδαστής που λόγω υπερβολικής μελέτης έχει χάσει την επαφή με το περιβάλλον: «για όλες τις υποτροφίες του κόσμου δε θα 'θελα να γίνω ποτέ τέτοιο φυτό όπως είναι ο τάδε». Συνών. *σπασίκλας* (2).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας